

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: Z. M., narozený X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 10. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 92 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2023, č. j. X žalovaná zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 7. 6. 2023 totiž dospěla k závěru, že žalobce není

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pouze pro invaliditu prvního stupně.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, podle nichž jeho zdravotní postižení má dlouhodobý charakter. Žalobce namítal, že posudkový lékař měl učinit nesprávný závěr, když podrobněji nezkoumal žalobcův zdravotní stav. V posudkovém závěru určil, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. odd. E, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „*vyhláška o posuzování invalidity*“), s tímto závěrem však žalobce nesouhlasil. Dle žalobce jej posudkový lékař měl zhodnotit na horní hranici této položky a zvýšit procentní ohodnocení o 10 procentních bodů na základě § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity nebo jej měl posoudit podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1d) vyhlášky o posuzování invalidity. Dle žalobce celkové posudkové zhodnocení nekoreluje s jeho skutečným zdravotním stavem, pracovní schopností a výkoností a s doloženou lékařskou dokumentací. Žalobce má za to, že se posudkový lékař posouzení jeho zdravotního stavu dostatečně nevěnoval, když dle tvrzení žalobce pouze zkopíroval posudkové zhodnocení z roku 2019 a to i přesto, že se od té doby žalobcův zdravotní stav zhoršil. Dále žalobce uvedl, že s ohledem k dalšímu postižení jeho zdravotního stavu a jeho vlivu na pokles jeho pracovní schopnosti, které přímo ovlivňují žalobcovu pracovní výkonnost a jeho možnosti, mu má náležet zvýšení procentního ohodnocení o 10 % na základě § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, které však posudkový lékař žalobci nepřiznal. Žalobce má tak za to, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a proto navrhl, aby mu byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, protože s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav poklesla žalobci pracovní schopnost nejméně o 50 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž konstatoval, že důvodem jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d) vyhlášky o posuzování invalidity. Posudkový lékař však určil míru poklesu pracovních schopností žalobce dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) vyhlášky o posuzování invalidity, která je ohodnocena 40 %. Posudkový lékař došel ke zjištění, že v případě žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popřípadě symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. Dle žalobce posudkový lékař řádně nezdůvodnil, proč nenavýšil procentní ohodnocení o 10 % vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení žalobce, která souvisejí s jeho dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jeho vlivem na pokles pracovní schopnosti žalobce. Dle žalobce měl posudkový lékař navýšit hranici o 10 %, případně měl zvolit míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1d) vyhlášky o posuzování invalidity. Na podporu svého tvrzení, doložil žalobce svoji zdravotnickou dokumentaci. Dle žalobce tak žalovaná nedostatečně a neobjektivně zohlednila zdravotní stav žalobce.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že přezkum zdravotního stavu žalobce nepotvrdil uvedené námitky, naopak z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí

pokles pracovní schopnosti 40 %, nejsou tak splněny podmínky § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona o důchodovém pojištění pro zvýšení invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Námitky žalobce shledala žalovaná jako nedůvodné. Uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře ČSSZ. Dle žalované lékař ČSSZ vycházel z dostatečně doložené zdravotní dokumentace, a to jak z odborných nálezů, které měl lékař k dispozici na první instanci, tak z nálezů doložených v námitkovém řízení. Posudkový lékař neshledal na základě předložené zdravotnické dokumentace žalobce důvod pro navýšení položky 1c) o možných 10% dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, neboť přidružené nemoci svoji podstatou tuto podmínku nesplňují. S ohledem na výše uvedené navrhla žalovaná, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalovaná závěrem navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.

10. Posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí se zvýšil o 10 % a celkově činí 50 %. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 50 %, odpovídá invaliditě II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise určila rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom bederní se stavem po operaci bederní páteře z indikace hernie disku L4/5 (2017). Posudková komise zhodnotila ztrátu pracovní schopnosti žalobce dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) vyhlášky o posuzování invalidity, v horní hranici stanoveného procentního rozpětí pro míru poklesu pracovní schopnosti – 40 %. Při současném využití § 3 vyhlášky o posuzování invalidity, zvýšila tuto hodnotu o 10 %, čímž posudková komise stanovila celkovou ztrátu pracovní schopnosti ve výši 50 %. Desetiprocentním navýšením komise zohlednila další zdravotní postižení žalobce, a sice úzkostně depresivní poruchu. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce tak posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 50 %**. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 21. 6. 2023, tzn. den neurologického vyšetření. Platnost posudkovou komisí stanovena do **31. 5. 2025**.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní v prvním stupni, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 21. 6. 2023 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 92 Kč za prokazatelně využitě poštovní služby žalobcem v průběhu soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval

specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 15. července 2024
Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně